

1. že před započítím stavby vydá a do knih se vloží předepsaný revers;
2. že zde nejde o nijaké zvětšení původní stavební plochy a
3. že stavení se zbuduje z lehkého staviva (dřeva, hlíny, zdi hrázděných a pod.).

Povolení možno jen tenkrát udělit, leží-li budova, jež se má stavěti, úplně mimo dostřel pevnostního děla. Objeví-li se, že jsou tu budovy bez řádného povolení vystavěné, budiž v každém jednotlivém případě rozhodnuto, zdali a pokud mají dále státi (vým. min. vnitra a spravedlnosti a nejvyšš. vojenského velitelství ze dne 21. prosince 1859 č. 10 ř. z.). Stavební řády mají též ustanovení, že při stavbách v obvodu opevněných míst jest šetřiti platných direktiv. O všech stavebních komisích, které se konají za příčinou takovýchto staveb, budiž zpraveno c. a k. vojenské ředitelství stavební a žádá se povolení c. a k. vojenského úřadu potud, že teprve po došlém úředním schválení na základě stavebního konsensu lze se stavbou samou započítí.

Revíry horní.

I. Pojem a význam.

Revíry horní jsou jednoty několika závodů horních, kteréž pospolu přirozeně souvisí místní polohou svou, stejnými poměry držby a provozování (§ 11 zák. hor.). Jestliž pak zásadou všeobecně uznanou, že se účelným spojením pracovních sil rozvine produkce daleko zdatnější, než-li pracuje-li každá z nich ojedinele nebo dokonce jsou-li síly roztříštěny. Tato národohospodářská zásada má však při hornictví tím značnější význam, ježto jsou podnikatelé hor přímo odkázáni na součinnost a vzájemnou pomoc. V rozmanitých jednotách a svazcích podnikatelů hor za společnými účely činěných, v součinnosti míst a měst horních, jakož i celých krajín horních — tam hledati jest rozkvět hornictví a průmyslu horního. Dějiny hornictví vůbec a dějiny hornictví v zemích rakouských zvláště podávají nám o tom četné a poučné doklady.

II. Jak se tvoří revíry horní.

Z různých důvodů tvoří se v zájmu hornictví revíry horní; důvody tyto rozlišiti lze ve dvě skupiny a to

1. Revíry horní mají se utvořiti, přechází-li více horních závodů v držení jedné osoby nebo jedné společnosti;

2. je-li nutno a účelno, aby zřízena byla společná nebo podobná provozárna několika závodů horních — byť i v jednotlivém směru: — má-li tedy více závodů horních společné vodárny, úpravy jako: vysoké pece, tavníky a pod.; nezřídka se může státi, že k odvodnění potřebí jest značně hluboké štoly (svodny), již lze poříditi a udržovati jen za účastenství větších sil a jež přináší výhody přerozmanité odvodňujíc celé komplexy hor. Závody horní spojití lze v jeden revír pravidelně jen k návrhu držitelů hor samých, pročež dlužno též všechny účastníky slyšeti.

Vznik revírů horních může vésti k celé řadě všeobecně prospěšných podniků jako jsou: hlavní vchod do hor, pomocné stavby, zařízení rybníků, vodovody, stroje úpravy a tavníky, pokladny výpomocné a podpůrné, nemocnice atd. Spojením tímto probouzí se korporativní duch, jenž vydatně působí k společnému přispívání a ku povznesení blaha obecného (§ 8 prov. předp. k zák. hor.).

III. Řízení.

Horní hejtmanství jsou povinna podporovati tvoření revírů horních způsobem nejučinnějším, jakmile se v některé obci rozšířilo v několika samostatných podnicích horních. Horní hejtmanství nemají čekati na to, až držitelé hor sami dají návrh k utvoření revíru, nýbrž povinna jsou přímo vyzvati držitele hor ku společné poradě, jakmile jsou tu podmínky vyhledávané k utvoření revírů horních; porady této účastniti se má horní hejtman nebo náměstek jeho nebo jiný úředník hejtmanství horního jako řídicí komisař, a všemožně působiti na zřízení revíru horního a vysvětliti při tom účastníkům přednosti a rozvoj hornictví. Při poradě té má komisař tento protokolárně konstatovati, zda se stvrzuje návrh na zřízení revíru horního, zda potřebí jest konati ještě další šetření nebo zda z veřejných ohledů prohlášeno býti může z úřední povinnosti svolení k revírům horním, zpěčují-li se držitelé hor své svolení k tomu dáti. Každý revír jest označiti určitým jménem (§ 11 hor. z.).

Schválené revíry horní uveřejniti jest dle jména i rozsahu jich v příslušné korunní zemi a oznámiti je ve zvláštním seznamu ministru (prov. předp. k zák. hor.).

IV. Správa revírů horních.

1. Stanovy revírní jsou nezbytny toliko u těch revírů, při kterých buďto

a) jednotlivé obvody horní mají zvláštní poměry a proto vyhledávají toho, aby dosud v nich obvyklé způsoby míry důlní podrženy byly i za příštích udělení, nebo kde

b) na dosavadní oprávnění horní nelze vztáhnouti nový řád o měrách důlních, jakož stanoveno v § 42 z. hor. (§ 43 z. hor.).

Připouští se tudíž stanovy revírní toliko tehdy, když nezbytno jest stanoviti jinou míru důlní a denní, ježto ku př. poměry horstva jsou toho způsobu, že obyčejné míry nechovají v sobě vyhrazené nerosty v nezbytné potřebě.

Při sdělávání stanov revírních sluší dbáti tohoto:

aa) Stanovy revírní přihlížeti mají k výjimečným ustanovením o kutbě (§ 31 zák. hor.),

bb) jakož na přiměřenou úpravu práv kutacích dle místních poměrů (§§ 27 prov. předp. a 31 z. hor.),

cc) do stanov pojmouti lze výjimky od všeob. zák. horního jen potud, pokud se odnášejí jen snad na místní modifikace stálé povinnosti provozovací (§ 130 prov. předp.).

2. Ustavení výborů revírních: Výbory tyto jsou povolány raditi se o stanovách a sdělati jich osnovu; k tomu cíli mají dotyční držitelé hor zvoliti výbor nejméně trojčlenný, nejvýše sedmičlenný. Volba jich koná se tím způsobem, že se každý jednotlivý držitel hor v utvořeném revíru horním vyrozumí 14 dní přede dnem voleb o účelu a nezbytnosti výboru revírního a pozve se k volbě na den, který ustanoví horní úřad. Při volbě má hejtman horní vylíčiti důležitost této instituce a vyzvati účastníky, aby o tom hlasovali, kolikačlenný má býti výbor a na jak dlouho má býti zvolen. Nevykoná-li se volba takového výboru do vyměřené lhůty a vyzvání úřadu horního minulo se účinkem, má úřad horní právo povolati na účet závodů horních v dotyčném revíru důvěrníky a svěřiti jim sdělení osnovy stanov (§ 274 hor. z.).

Je-li revírní výbor zvolen a potvrzen, má ze středu svého ustanoviti volbou představenstvo a podati o tom zprávu hornímu úřadu. Výbor revírní sestupuje se, povolán-li představenstvem k vyzvání úřadů horních nebo k vyřízení naléhavých záležitostí (§ 36 vyk. předp.). Každý revírní úředník, jakož i úřad horní vésti má k účelu tomu seznam revírů horních v jich obvodu úředním, a v seznamu tom vyznačiti jméno, rozsah, zastoupení revíru, ústavy revíru, stanovy a jiná data týkající se revíru (§ 95 instrukce pro horní hejtm., § 44 instr. pro úředníky revírní).

Vysloví-li výbor revírní, že v některém revíru jsou určité a náležité příznaky těžebnosti nerostných ložisk a že by proto žádoucí bylo vydati pro tento revír o tom předpisy, povinně jest horní hejtmanství předložiti příslušné návrhy s vyjádřením revírního výboru ministru orby (§ 37 prov. předp.). Žádosti za koncessi revírních štol podati jest k předběžnému nahlédnutí se všemi přílohami představenstvu revírního výboru a naříditi jemu, aby dovolilo všem držitelům hor v dotyčném obvodu zevrubně si celý akt prohlédnouti (§ 61 prov. předp.).

V. Úředníci revírní.

1. Pojem. Úředníci revírní jsou první instancí ve všech horních záležitostech právních, pokud nejsou přikázány okresním hejtmanstvím nebo nejsou ve všeob. zákonu horním vyhrazeny ministerstvu. K vyzvání okresních hejtmanství mají mimo to úředníci revírní konati potřebná šetření v záležitostech přikázaných horním hejtmanstvím a prováděti rozhodnutí úřadů horních (§ 2 zák. ze dne 21. července 1871 č. 77 ř. z.). Úředník revírní zjednejž si zevrubnou znalost oněch poměrů v okrese jemu přikázaném, které spadají v jeho obor působnosti zákonem vyměřený. Jemu dopodrobna známy buďtež poměry topografické, geognostické a poměry práva horního, dále veškeré události při hornictví jeho okresu, mající význam národohospodářský, zejména pak poměry o uložení nerostů, poměry závodní, výrobní, odbytu, obchodu a poměry pracovní v jednotlivých závodech horních; současně pak musí míti známost nových geognostických nálezů a zdokonalení ve způsobu provozování. Podniká-li úředník revírní úřední exkurse, nesmí býti jeho nepřítomnost na úkor pravidelné služby. Horní hejtmanství má ostatně pro jednotlivé revírní úředníky dle potřeby a poměrů okresů jim přikázaných určit, na jak dlouho smí se vzdáliti z úředního sídla svého nejspíše o tom dáti zprávu. Jsou-li úředníkům revírním přikázáni adjunkti nebo horní elevové, jsou povinni přidělití jim přiměřené práce a mohou je dokonce ustanoviti k samostatnému vyřízení jednotlivých úředních úkonů (§ 8 zák. hor. instr. pro rev. úředníky).

2. Spolupůsobení revírních úředníků při úkonech úřadů horních: Každý revírní úředník obeznámí se před každým úkonem s celou záležitostí a s předpisy k tomu se odnášejícími, přesvědčí se před úkonem samým o plné moci stran; shromážděným vyložiti má předmět projednání stručně a zřetelně předváděje jednotlivé body zvlášť a v dalším postupu jednání přidržuje se hlavních věcí sem spadajících. Je-li třeba při některém úředním řízení součinnosti některého jiného úřadu, sluší úřad tento pozvati a šetřiti při tom ustanovení zákona. Dožadují-li se jiné úřady součinnosti úředníků revírních, povinen jest vyhověti žádosti té a dáti potřebná vysvětlení. Pokud jde o záležitosti společné (s úřady jinými), vede jednání ve věcech zákona horního všeobecně revírní úředník.

3. Každý revírní úředník má vésti tyto záznamy:

- a) podací protokol dle §§ 9—14,
- b) knihu kutací,
- c) knihu o volné kutbě dle pokynů daných v prov. předpisu k zákonu hornímu,
- d) katastr o volné kutbě,
- e) knihu o stavu držení,
- f) knihu těžírů dle návodu předepsaného v prov. předpisu k zákonu hornímu,
- g) záznam o revírech horních, jsou-li zřízeny v úředním okrese,
- h) záznam o bratrských pokladnách,
- i) denníky poštovské,
- j) knihu o doručení (§§ 2, 4, 8, 21, 22, 28, 29 a 41 instr. pro úředníky revírní).

4. Stanoviště a úřední sídlo revírních úředníků v Čechách: v Praze, v Plzni, ve Slaném, ve Stříbře, ve Falknově, v Lokti, v Chomutově, v Mostu, v Teplicích, na Horách Kutných a v Budějovicích; v Dolních Rakousích: ve sv. Hypolitu; v Horních Rakousích a v Solnohradsku: ve Welsu; na Moravě, ve Slezsku a v Bukovině: v Brně, Olomouci a v městě Kaczyka;

- v Tyrolsku: v Hallu;
- v Korutanech: v Celovci (2 okresy, západní a východní);
- ve Štýrsku: v Lubnu, ve Štýrském Hradci, v Celji;
- v Krajině: v Lublani;
- v Dalmácii: v Zadru;
- v Haliči: v Krakově, Jaslu, Drohobyczi a Stanislavi.

Revise (Dovolání).

I. Pojem.

Revise (dovolání) jest opravný prostředek, kterým se dovoláváno jest pomoci nejvyššího soudního dvoru proti rozsudkům soudů odvolacích (§ 502 c. ř. s.).

Revise jest buď řádnou, směřuje-li proti rozhodnutí rozsudek první instance potvrzujícímu nebo mimořádnou, čelí-li proti dvěma rozhodnutím souhlasným.

Revise jest prostředek devolutivní. Instancí revisní jest pro všechny soudy rakouské nejvyšší soudní dvůr ve Vídni (§§ 3 odst. 2 a 4 j. n.).

II. Přípustnost.

Revisí lze v odpor bráti toliko rozsudek druhé stolice (nikoli pouhé usnesení) a to jen tenkrát, je-li tu některý z důvodů v § 503 c. ř. s. uvedených, t. j.:

1. jestli v řízení nebo rozhodování soudu odvolacího jest nějaká zmatečnost v § 477 c. ř. s. naznačená, následkem čehož i rozsudek odvolací zmatkem trpí;

2. je-li v řízení odvolacím vada, která nepůsobí sice zmatečnost (srvn. na př. § 477 č. 4 c. ř. s.), však přes to vzhledem k podstatě své a v souvislosti s celým vedením procesu jest způsobilou úplné vysvětlení a důkladné posouzení rozepře zameziti, na př. nebyly v instanci odvolací připuštěny průvody k důkazu odvolacích důvodů nabízené nebo nebyl při řízení odvolacím probrán celý faktický materiál, jak toho bylo dle okol-